

Zelfsluitendheid deuren in woonfunctie voor zorg

Advies 1901-1

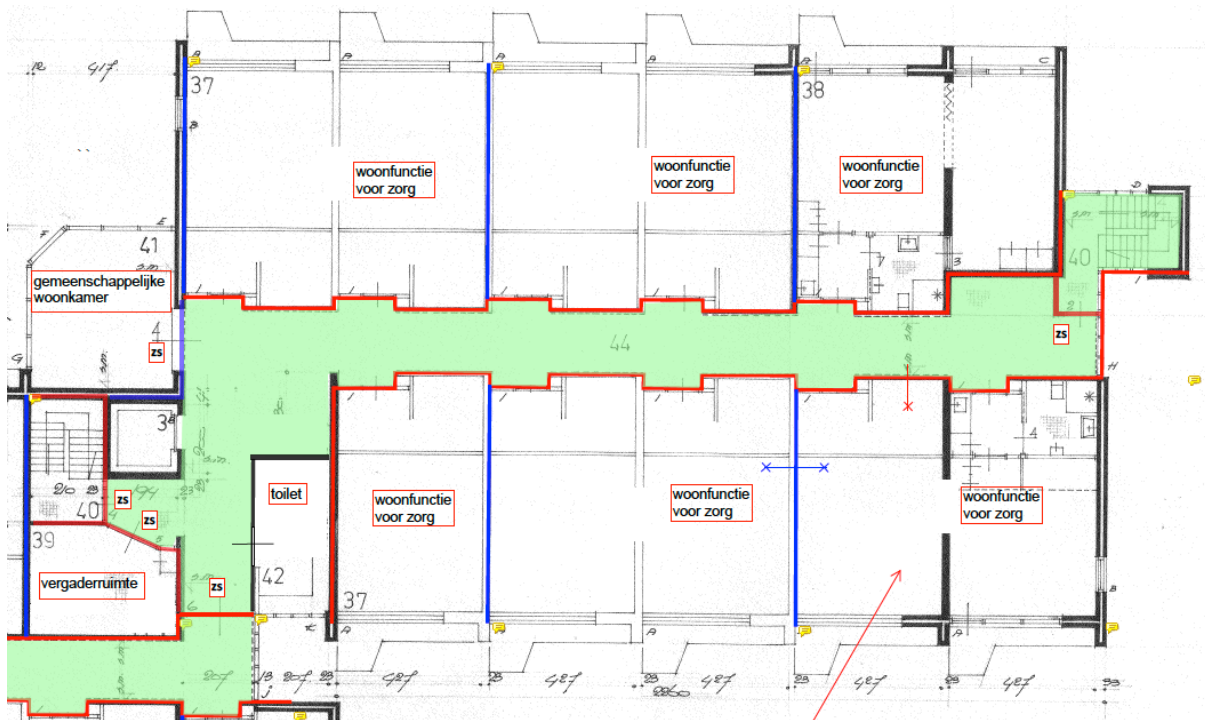
Trefwoorden:	Bouwbesluit 2012, woongebouw, woonfunctie voor zorg, verbouw, zelfsluitende deuren
Datum:	25 maart 2019, 6 mei 2019 gewijzigd [gearceerde tekst in het advies]
Status:	Definitief

Dit advies is opgesteld voor deze specifieke casus en is niet algemeen geldend. Het is tot stand gekomen met de door partijen aangeleverde gegevens. Deze publieke versie is geanonimiseerd waardoor niet alle documenten waarop dit advies gebaseerd is, herkenbaar zijn weergegeven.

■ Beschrijving

Een bestaand wooncomplex is halverwege de jaren '80 gebouwd. Op de eerste woonlaag is het gebouw opgedeeld in kleine wooneenheden (ca. 33 m²) die met een corridor over de lengte van het gebouw worden ontsloten. Aan beide einden en in het midden van de corridor is een afgesloten vluchttrappenhuis bereikbaar.

Het bestaande gebouw wordt verbouwd tot woongebouw voor woonfuncties voor zorg met een GO > 500 m². Daartoe worden telkens twee bestaande wooneenheden samen tot één zelfstandige woonfunctie voor zorg verbouwd. Elke wooneenheid krijgt een eigen woon- en slaapkamer en een eigen keuken, badkamer en toilet.

1 / 4

Figuur 1 rechterdeel plattegrond eerste woonlaag na verbouwing tot woongebouw met woonfuncties voor zorg. Blauwe scheidingsconstructies bieden WBD 20 (EI) in twee richtingen en rode scheidingsconstructies bieden WBD 20 (EI) in één richting.

Zelfsluitendheid deuren in woonfunctie voor zorg

Advies 1901-1

Elke wooneenheid wordt uitgevoerd als beschermd subbrandcompartiment en de toegangsdeuren zijn als niet-zelfsluitend voorzien. Volgens Bouwbesluit 2012 artikel 6.26 vierde lid is dit ook niet vereist als het, zoals de adviseur aangeeft, om een niet-gezamenlijke doorgang gaat. De gemeente is van mening dat de voordeur van een woonfunctie als niet-gemeenschappelijke deur is aan te merken. Op basis van het eerste lid en het niet van toepassing zijn van het tweede lid op een woonfunctie voor zorg dient de voordeur dan als zelfsluitend te worden uitgevoerd.

■ Adviesvraag

Moeten de toegangsdeuren tot de woonfuncties voor zorg gezien worden als een niet-gezamenlijke doorgang, als bedoeld in het Bouwbesluit artikel 6.26 lid 4? Daarmee zouden de toegangsdeuren niet zelfsluitend hoeven zijn en dus niet te zijn voorzien van een deurdranger. Of is zelfsluitendheid wel vereist omdat op de situatie alleen artikel 6.26 lid 1 van toepassing is?

Standpunt belanghebbende

De indeling van het betreffende bouwdeel bestaat uit een corridor waarbij de kamers aan weerszijden van de corridor zullen worden verbouwd, waarbij van twee kamers één woonfunctie voor zorg zal worden gemaakt. De individuele woonfuncties zullen in de nieuwe situatie naast een eigen woon- en slaapkamer ook een eigen keuken, badkamer en toilet krijgen. De woonfuncties zullen elk als individueel beschermd subbrandcompartiment worden uitgevoerd. In de gewijzigde situatie is geen zelfsluitendheid (dranger) voorzien voor de toegangsdeuren naar de individuele woonfuncties.

2 / 4

Standpunt bevoegd gezag

Het bevoegd gezag is van mening dat, omdat het een woonfunctie voor zorg betreft, er zelfsluitende deuren moeten worden toegepast in een scheidingsconstructie waarvoor een eis geldt aan de weerstand tegen branddoorslag en brandoverslag. Uitzondering is Bouwbesluit artikel 6.26 lid 4, dat gaat over niet gezamenlijke deuren. Een voordeur is wel een niet gemeenschappelijke deur zoals vermeld in lid 2, maar dat lid is niet van toepassing voor een woonfunctie voor zorg.

■ Uitgangspunten

Het advies is gebaseerd op de volgende documenten:

1. Adviesaanvraag van 7 januari 2019;
2. Plattegrond eerste woonlaag met daarin aangegeven brandwerende scheidingen (blad O1), van 16 januari 2019 door brandveiligheidsadviseur o.b.v. oude vergunningtekening van 19 juli 1984.

Zelfsluitendheid deuren in woonfunctie voor zorg

Advies 1901-1

Inhoudelijke beschouwing adviesvraag

De adviescommissie heeft bij de behandeling van de adviesvraag het volgende overwogen:

Gemeenschappelijk of gezamenlijk

- Het bestaande woongebouw wordt verbouwd tot zelfstandige woonfuncties voor zorg gelegen in een woongebouw. De woonfuncties voor zorg grenzen aan een verkeersruimte. Omdat die verkeersruimte ten dienste staat van meer dan één woonfunctie is die verkeersruimte een in artikel 1.4 bedoelde gemeenschappelijke ruimte.
- In het bouwplan is geen wooneenheid, cel of logiesverblijf voorzien. Uit het derde lid van artikel 1.4 volgt dat een ruimte geen gezamenlijke ruimte kan zijn als:
 - er geen sprake is van een wooneenheid, cel of logiesverblijf, of
 - die ruimte een gemeenschappelijke ruimte is.

Zelfsluitendheid

- Op een woonfunctie voor zorg zijn van artikel 6.26 alleen het eerste en vierde lid van toepassing.
- Omdat er geen wooneenheden zijn in de woonfuncties voor zorg zijn de toegangen van deze woonfuncties niet-gezamenlijk.
- Een niet-gezamenlijke toegang hoeft volgens artikel 6.26 vierde lid niet zelfsluitend te zijn.
- Het feit dat een gemeenschappelijke deur niet tegelijkertijd een gezamenlijke deur kan zijn, maakt dat elke gemeenschappelijke deur een niet-gezamenlijke deur is en dus niet zelfsluitend hoeft te zijn. Voor een woonfunctie die niet is opgedeeld in wooneenheden en dus geen gezamenlijke deuren heeft, hoeft dus geen enkele deur zelfsluitend te zijn, ook een gemeenschappelijke deur niet.
- Voorafgaand aan de invoering van het vierde lid van artikel 6.26 (wijzigingsbesluit 2014-51 uit 2014) was het tweede lid van artikel 6.26 voor een woonfunctie voor zorg aangestuurd en moest een gemeenschappelijke deur in een woonfunctie voor zorg zelfsluitend worden uitgevoerd. Het vierde lid van 6.26 moest volgens de toelichting bij het wijzigingsbesluit alleen gelden voor niet-gezamenlijke deuren binnen een woonfunctie met wooneenheden en bijvoorbeeld niet voor de gemeenschappelijke vluchtroutes. De verwoording van het vierde lid heeft echter tot gevolg dat bij een woonfunctie die niet is opgedeeld in wooneenheden, en die dus geen gezamenlijke deuren heeft, dus geen enkele deur zelfsluitend hoeft te zijn, ook een gemeenschappelijke deur niet. Aangezien deze verlaging van de veiligheid nergens door de wetgever is toegelicht, en dat de opzet van het overeenkomstige artikel in het Besluit bouwwerken leefomgeving (Bbl) op dit punt is aangepast, is het aannemelijk dat dit een onbedoeld gevolg van deze wijziging is.

3 / 4

Wijzigingen in de nabije toekomst

- Het voorgenomen Besluit bouwwerken leefomgeving (Bbl) vervangt het Bouwbesluit 2012 bij invoering van de Omgevingswet, naar verwachting vanaf 2021. In de artikelen 3.123 (bestaande bouw) en 4.218 (nieuwbouw) is, in aanvulling op het Bouwbesluit 2012, geregeld dat elke deur in een gemeenschappelijke doorgang, ook bij een woonfunctie voor zorg, zelfsluitend moet zijn. Als in dit geval de toegangen van de gemeenschappelijke woonkamer niet-zelfsluitend worden uitgevoerd, zal dit bij inwerkingtreding van het Bbl alsnog moeten worden gewijzigd.
- Per 1 januari 2020 is een wijziging van de nieuwbouwvoorschriften voorzien (nog niet gepubliceerd) waarin wordt geregeld dat voordeuren grenzend aan een besloten gemeenschappelijke verkeersruimte

Zelfsluitendheid deuren in woonfunctie voor zorg

Advies 1901-1

zelfsluitend moeten zijn. Dit vanwege het verhoogde risico om in geval van brand slachtoffer te worden van vuur of rook afkomstig uit een van de subbrandcompartimenten die hierop zijn aangewezen.

Vanuit de beheersing van risico's bij brand wijst de commissie overigens op het volgende:

- Met het niet zelfsluitend uitvoeren van de woningtoegangsdeuren is de kans groter dat de deur bij een brand blijft openstaan en de vluchtroute snel onder de rook staat.

■ Advies

Gelet op het voorgaande adviseert de commissie in deze casus als volgt over de toepassing van de bouwvoorschriften:

Moeten de toegangsdeuren tot de woonfuncties voor zorg gezien worden als een niet-gezamenlijke doorgang, als bedoeld in het Bouwbesluit artikel 6.26 lid 4? Daarmee zouden de toegangsdeuren niet zelfsluitend hoeven zijn en dus niet te zijn voorzien van een deurdranger. Of is zelfsluitendheid wel vereist omdat op de situatie alleen artikel 6.26 lid 1 van toepassing is?

Ja, de niet-gemeenschappelijke doorgang *in deze casus* is ook een niet-gezamenlijke doorgang. De woningtoegangsdeuren hoeven in dit geval daarom vooralsnog niet-zelfsluitend te worden uitgevoerd.

Overigens merkt de commissie over deze casus nog het volgende op:

- Tussen de gemeenschappelijke woonkamer en de gemeenschappelijke vluchtroute (extra beschermde vluchtroute) is op grond van Bouwbesluit 2012 artikel 2.90 eerste lid, een WBDBO groter of gelijk aan 20 minuten vereist. Deze is niet aangegeven.
- Bij invoering van de Omgevingswet per 2021, waarin het Bbl wordt aangestuurd als opvolger van het Bouwbesluit, moet een gemeenschappelijke doorgang van een woonfunctie voor zorg als zelfsluitend zijn uitgevoerd. Deze eis geldt ook voor bestaande bouw.
- Per 1 januari 2020 is een wijziging van de nieuwbouwvoorschriften voorzien (nog niet gepubliceerd) waarin wordt geregeld dat voordeuren grenzend aan een besloten gemeenschappelijke verkeersruimte zelfsluitend moeten zijn.
- Uit oogpunt van veiligheid van vluchten in een woonfunctie voor zorg wijst de adviescommissie erop dat het zeer is aan te raden om de woningtoegangsdeuren van de woonfuncties voor zorg in dit geval als zelfsluitend uit te voeren. Bij voorkeur met een vrijloopdranger gestuurd op de rookmelders in de woning.

4 / 4

